

Hæfte i 3 Maaneder, med Hæfte eller med Fængsel indtil 3 Aar, i andre Tilfælde med Fængsel indtil 6 Aar.

Stk. 2. Det samme gælder, naar nogen ved Forvanskning eller Bortskaffelse af Bevis eller Tilvejebringelse af falsk Bevis søger at bevirke, at en anden sigtes eller dømmes for en strafbar Handling.

Stk. 3. Har Forbrydelsen medført Velfærds Fortabelse for nogen eller har saadant været tilsigtet, er Straffen Fængsel fra 2 til 16 Aar.

Stk. 4. Efter den forurettedes Begæring kan det i Dommen bestemmes, at Domsslutningen og saa meget af Domsgrundene, som Retten skønner fornødent, ved offentlig Foranstaltning skal kundgøres i en eller flere offentlige Tidender.

§ 164.

Den, der til Øvrigheden anmelder en strafbar Handling, der ikke er begaaet, saavel som den, der til Kongen, Rigsdagen, Domstol eller Øvrighed indgiver falske Klagemaal, straffes med Bøde, Hæfte eller under skærpene Omstændigheder med Fængsel indtil 1 Aar.

18de Kapitel.

Forbrydelser vedrørende Penge.

§ 165.

Stk. 1. Den, som eftergør eller forfalsker Penge for at bringe dem i Omsætning som ægte, eller som i samme Hensigt forskaffer sig eller andre eftergjorte eller forfalskede Penge, straffes med Fængsel indtil 12 Aar.

Stk. 2. Er Forfalskning sket ved at formindske Værdien af gangbar Mønt, er Straffen Fængsel indtil 4 Aar.

§ 166.

Lige med Eftergørelse og Forfalskning straffes Udgivelse af eftergjorte eller forfalskede Penge. Har Udgiveren modtaget Pengene i god Tro, kan Straffen nedsættes til Hæfte eller Bøde.

§ 167.

Den, der udgiver Penge, som han formoder er eftergjorte eller forfalskede, straffes med Hæfte eller med Fængsel indtil 3 Aar. Har Udgiveren modtaget Pengene i god Tro, kan Straffen nedsættes til Bøde og under formildende Omstændigheder bortfalde.

§ 168.

Med Bøde straffes den, som forfærdiger, indfører eller udspreder Genstande, som ved Form og Udstyr frembyder væsentlig ydre Lighed med Penge eller med et til almindelig Omløb bestemt Værdipapir.

§ 169.

Med Bøde eller Hæfte indtil 3 Maaneder straffes den, som uden Hjemmel i Lovgivningen forfærdiger, indfører eller udgiver paa Ihænderhaveren lydende Forskrivninger, der fremtræder som bestemt til i snævrere eller videre Kredse at benyttes som Betalingsmiddel Mand og Mand imellem, eller som maa forventes at ville blive benyttet paa denne Maade. Udenfor foranstaaende Bestemmelse falder fremmede Pengesedler.